

Fire og tyvende Møde.

Mandagen den 17de November 1890, Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Ved Skrivelse af 5te ds. meddeler Finansministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Forslag til Lov om en Østtat og

Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Aalborg Kommune for et Aaen paa indtil 500,000 Kr. udstedte Obligationer.

Eksemplarer ere omdelte.

Ved Skrivelse af samme Dato fremsender Indenrigsministeren Eksemplarer af Beretning om Driften af Statsbanerne m. m. i Finansaaet 1889—90.

Eksemplarer ere omdelte.

Folketingsmanden for Odense Amts 3dje Valgkreds (Verntsen) har meddelt, at han med Tingets Samtykke ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Kirke- og Undervisningsministeren:

„Med hvilken Berettigelse har Kirke- og Undervisningsministeren paabudt forskellige Landkommuner at oprette nye Læxerembeder, naaget Gennemsnitsantallet af skolepligtige Børn i de paagældende Skoledistrikter ikke overstiger det i Lov af 8de Marts 1856 § 1 fastsatte?“

Ved Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds (S. Jørgensen) er modtaget et Andragende fra J. S. Hansen af Brændgaard om Invalideforsørgelse.

Ved Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) er modtaget et Andragende fra Gaardfæster N. Mikkelsen af Taarnby om Erstatning for det Tab, som han har lidt ved en urigtig Skifteopgørelse.

Disse Andragender blive tilfillede Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Udlægning af Jord til Havelodder.

Tauber: Det vilde være overflødigt, at jeg udtaler, at den foreliggende Opgave har min fulde Sympati. Det gælder ikke i mindre Grad om mig end om de øvrige Talere, som have haft Ordet, og det maa være en Tilfredsstillelse, at denne Sag ogsaa har fundet en velvillig Modtagelse fra Ministerbænken. Der har været en paafaldende Forskel i den Maade, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister har stillet sig lige over for denne Sag, og den Maade, hvorpaa den meget ærede Konsejlspræsident og Finansminister optraadte lige over for den forrige Sag. Ogsaa den forrige Sag havde jo den højtærede Finansministers fulde Sympati, men det bragte dog ikke den meget ærede Minister til paa nogen Maade at deltage i Diskussionen derom. Han holdt sig, jeg vil ikke sige fornemt, men reserveret lige over for alle Enkeltheder i saa Henseende, og Dagen efter, at vi havde sluttet Forhandlingen her i Salen, saa vi, hvad den højtærede Finansministers Mening var saavel om dette Spørgsmaal som om alle de Spørgsmaal, der staa i Forbindelse dermed. Anderledes med den højtærede Indenrigsminister, der jo aabent er gaaet ind paa en Drøftelse af de enkelte Spørgsmaal, idet han naturligvis om Enkeltheder har maattet forbeholde sig sin Stilling, men det er jo noget, som altid sker, og som mange af os andre ogsaa maa gøre. I Hovedsagen har den meget ærede Minister imidlertid givet Tanken sin Tilslutning og ogsaa indladt sig paa en Drøftelse af en hel Række Enkeltheder. Det er den Holdning, som det vilde være ønskeligt, at Ministeren indtager under en parlamentarisk Diskussion. Jeg bruger ikke Ordet parlamentarisk i den berhyggede Betydning, thi det maa vi jo ikke her i Salen, men jeg nævner det i den almindelige Betydning, thi vi ere jo dog et Parlament eller en Del af et Parlament, selv om man ikke tager noget Hensyn til os. Et Parlament er jo en Forsamling, hvori der tales, og i denne Forsamling tales der en hel Del — det saa vi ogsaa under den forrige Forhandling, at der taltes mere, end der handlede — og der kunne vi paa ingen Maade undvære, at den ærede Minister taler med. Det er det, jeg tror, vi maa takke den højtærede Indenrigsminister for i Modsætning til den højtærede Konsejlspræsident, at han har villet tale med.